

K porozumění ptačím invazím nepostačí prosté bioklimatické modely

Autoři soudí, že bioklimatická data udávající možné rozšíření druhů jsou využitelná jen tehdy, pokud je do nich současně zapracováno měření rozsahu antropogenního ovlivnění regionů. Jen tak může být optimálně vyhodnoceno riziko možných invazí. Invazní riziko odvozené z modelů, které počítají s různými nároky papoušků alexandřů malých (*Psittacula krameri*) na jednotlivé niky (vycházející z jejich fylogeografických linií) sice nedávají statisticky stejné výsledky, ale poskytují celkový přehled o regionech, které mohou být k invazím náchylnými.

Využitelné výstupy:

Papoušci druhu alexandr malý (*Psittacula krameri*) vykazují značnou expanzi své prostorové niky do klimaticky chladných oblastí (ve srovnání s jejich původním areálem).

Fylogenetická analýza - sekvence mitochondriální DNA se skládala z 868 bp (cytochrom b, kontrolní region 522 bp), vzorky byly odebrány celkem 98 papouškům (38 z Afriky, 60 z Asie). Celkem bylo identifikováno 44 unikátních haplotypů (Afrika 16, Asie 26).

Srovnání pozice klimatických nik rozdílných fyloskupin odhalilo prokazatelnou vnitrodruhovou strukturu nik, přítomnou jak v Africe, tak Asii.

Jednotlivé fyloskupiny se částečně překrývají - napříč dostupnými regiony v rámci areálu přirozeného výskytu, ale klimatické niky si přitom navzájem nejsou podobné. Překryv niky mezi africkou a asijskou fyloskupinou je nízký (D: 0,059), a zatímco je africká nika nad očekávání více podobná asijské (podobnost P: 0,0099), naopak to neplatí (P: 0,14).

Nika afrických papoušků přesahovala mimo niku asijských jen z 1 %, a tudíž je africká nika prostorově podřízena asijské.

Zatímco různé modely předpokládají jako zónu možného invazního šíření papoušků alexandřů malých pouze oblasti na pobřeží Středoziemního moře, při započítání lidmi ovlivněného prostředí (hustě osídlená města s teplotou odlišnou od okolí), vzroste plocha hypotetického rozšíření o 11 % v severozápadní Evropě a při započítání vlivu jednotlivých kladů o 19 % ve střední a východní Evropě.

Grafické přílohy: [fop_73a.jpg](#) [1]

 [fop_73b.jpg](#) [2]

 [fop_73c.jpg](#) [3]

Zdroj: Strubbe, D., Jackson, H., Groombridge, J., Matthysen, E., Invasion success of a global avian invader is explained by within-taxon niche structure and association with humans in the native range, *Diversity and Distributions*, (Diversity Distrib.) (2015) 21, pp.: 675-685

Zadal: Radomír Dohnal

URL zdroje: <http://forumochranyprirody.cz/k-porozumeni-ptacim-invazim-nepostaci-proste-bioklimaticke-modely>

Odkazy:

[1] http://forumochranyprirody.cz/sites/default/files/fop_73a_0.jpg

[2] http://forumochranyprirody.cz/sites/default/files/fop_73b_0.jpg

[3] http://forumochranyprirody.cz/sites/default/files/fop_73c.jpg